

bede til Boliger for Familier især for Familier med Børn. Det er dybe Kjælderlighededer, hvor det om Vinteren, naar det er Frostveir, ikke er muligt at skaffe frisk Luft ind. De ere i højeste Grad fugtige; Vinduerne kunne ikke lukkes op, naar de ere frosne, og den eneste Maade, hvorpaa det er muligt at skaffe nogen Forandring i Luften, er ved at oplukke Døren, som fører ud til en mørk, fugtig og kold Gang. Jeg vil nu henstille til de Herre, om de tror, at man kan kalde den Luft, som kommer derfra, for frisk og sund. Jeg tror ikke, at man kan forsvare at anvende disse Lokaler til Boliger for Familier.

Winter. Det har været mig tilfredsstillende at høre, at den høitagtede Krigsminister har kunnet gaa mere med Udvalget end den ærede sidste Taler. Jeg tror, at vi her i denne Sal maa tage mere Hensyn til, hvad Ministeren i saa Henseende kan lade sig nøie med, da han er den, der bærer Ansvaret, end til den enkelte Mand, der dog maaffe ikke har Overblik over hele Sagen saaledes som den Mand, der er nødsaget til at være inde i det Hele, fordi han skal bære Ansvaret. Jeg vil tillade mig at udtale et Par Ord angaaende Krigsministeriets Budget, hvortil jeg ogsaa har gjort en Bemærkning i selve Betænkningen. Jeg har allerede tidligere under Forsvarsvæsenets Behandling og under Finantslovens 1ste Behandling udtalt, at det var min Overbevisning, at vi ikke kunde komme til at fastsætte en passende Udgift til vort Forsvarsvæsen, saalænge vi ikke vidste, hvorledes vor Stilling i Europa var. Der er jo nu Udsigt til, at vi kunne faae en Forhandling desangaaende i denne Samling. Paa den anden Side vil Hærens og Lovens om Flaadens Organisation komme til at foreligge, og det er jo stillet i Udsigt, at der ved Behandlingen af de sidstnævnte Love vil kunne ventes en større Besparelse for Fremtiden. Da der i Udvalget i det Hele, formentlig af Hensyn til den forestaaende Behandling af Organisationslovene, hvor igennem man som sagt venter at faae en større Besparelse for Fremtiden, ikke har været nogen Sympathi for at gaa meget vidt, saa har det været unyttigt for mig at gaa vidt i mine Forslag om Indskrænkninger, men lige overfor saadanne yderliggaaende Krav som dem, der nu bleve gjorte gjældende fra den ærede sidste Taler, finder jeg mig foranlediget til at gjøre opmærksom paa, hvor lidt Udvalget har foreslaaet at nedsætte paa, hvad Ministeren har begjært. Der er begjært paa det ordinære Budget 8,584,203 Kroner, og paa det ekstraordinære Budget 1,028,300 Kroner, altsaa ialt 9,612,503 Kroner; og paa dette hele Beløb har Udvalget ikke foreslaaet bespart mere end 313,620 Kroner; ja jeg tror endog, at man kan kaste det Sidste bort, saa at det altsaa bliver 313,000 Kroner. Det forekommer mig, at

i Forhold til, hvad man tidligere har foreslaaet bespart, er dette overordentlig moderat, og jeg er ogsaa overtydet om, at vi, dersom det ikke havde været moderat, ikke vilde have havt den høitærede Krigsminister med os i den Grad, som Tilfældet nu er. Det vilde altsaa have været aldeles unyttigt at stille yderliggaaende Forslag til Nedsættelser. Jeg har været med til at tiltræde ethvert af de Forslag, som Andre have villet gaa med til at stille, og at gaae yderligere vilde have været uden praktisk Betydning. Det vilde heller ikke kunnet have den principielle Betydning, som det har havt i tidligere Aar; naar nemlig Udsigten til at faae Ende paa Hærens Organisation har været saa aldeles dunkel, har det kunnet have sin Betydning, at man stillede andre Forslag om disse Besparelser end dem, man kan faae Alle med til. Der har isørigt altid været flere, der tiltraadte sllige Forslag, men iaar har dette ikke været Tilfældet, og jeg har derfor maattet indskrænke mig til, saavidt jeg har kunnet, at formaa Andre til at gjøre Besparelser, og jeg har da tiltraadt de Forslag, der i den Retning kunde sættes igennem. Alt jeg finder, at det er en temmelig stor Udgift til et Formaal, som Ingen kender, kan vistnok Enhver indrømme mig Berettigelsen af. Naar den politiske Stilling bliver klar, og det skulde vise sig, at vi ved at give endel Penge ud havde opnaaet at gjøre vort Yderste for at sikre os en fredelig Tilværelse her i Landet, saa er det en helt anden Sag, saa kan man stille sig paa en helt anden Maade til den Slags Forslag, end man nu gjør. Jeg har kun sagt disse Par Ord, fordi jeg har villet opløse mine Meningsfæller i Landet om, at min Stilling ingenlunde er begrundet i, at jeg tror, at man bør gaa til saa store Udgifter, som her er Spørgsmaal om, men at den har sin Grund i de forskjellige Omstændigheder, som jeg har nævnt, og deri, at det vilde være upraktisk at foreslaa større Nedsættelser. Smidlerid har jeg bestandig det Haab, at vi ad den Vej, som af mig er antydet, nemlig under Forsvarslovens Behandling, skulde kunne komme til lavere Udgifter, og jeg vil sige, at enhver Fordring fra Befolkningens Side, som gaar i denne Retning, navnlig under de nuværende Forhold, finder jeg fuldstændig begrundet, og jeg kan ingenlunde være med til at stemple dette saaledes, som man nu jevnlig ser det kaldet, nemlig at det skulde være Fredshyl. Dette er et ganske moderne Begreb; man har altid tidligere hørt Tale om Krigshyl, fordi Folk hylede, naar de skulde gjøre Angreb, men derimod tror jeg, at de, der tale for Freden, tale paa en ganske anden Maade end saaledes, at man kan kalde det Hyl. Det forekommer mig, at denne sidste Fordring er saa berettiget og saa gjennemtrængt af Menneskelighed, at det er temmelig dyrsk at kalde den ved et saadant Navn.

Overmoes. Jeg vil strax overfor det